

De øvrige Ændringsforslag er stillet, fordi Lovkomplekset efter Flertallets Mening er at betragte som en Helhed, der maa løses samlet.

Et *Mindretal* (Fuglsang, Himmelstrup, Krag, Kr. Kristensen, Madsen-Mygdal og N. Neergaard) ønsker at udtale:

ad I. Man finder Anledning til at henvise til, at Partiet Venstre i forrige og indeværende Rigsdagssamling har stillet en Række Forslag til Hjælp for det af Krisen saa haardt ramte Landbrug med det Formaal at bidrage til, at saa mange som muligt af Erhvervets nødstedte Udøvere længst muligt kunde forblive ved Hjem og Bedrift, og til at tilvejebringe øget Mulighed for Genskabelse af Erhvervets Rentabilitet.

Intet af disse Forslag har fundet Støtte hos Regeringen og Flertalspartierne. De er enten gennemført i væsentlig forringet Skikkelse eller afvist. Vi nævner Akkordlovsforslaget, Forslaget om de haardt tyngende og uretfærdige Ejendomsskatters varige Nedbringelse og om en saare beskeden Statsstøtte til Gennemførelse af Moratorium for en Terminsydelse for saadanne solvente Landmænd, der som Følge af Mangel paa likvide Midler trues med Sammenbrud.

Regeringen og Flertallet har gennemført en Støtte i Form af Understøttelse til Skatters Betaling, som vel har været af Betydning for somme Kommuner, men som for Landbruget som Erhverv har været uden Betydning, og som er bygget paa et efter nærværende Mindretals Opfattelse meget uheldigt Princip.

Mindretallet har siden Kriselovgivningens Gennemførelse den 19. Oktober 1931 ikke ændret sin Opfattelse og *maa derfor modsætte sig det foreliggende Lovforslags Gennemførelse*, saa meget mere som dette i formindsket Grad tilsigter at yde Hjælpen forholdsvis ligeligt til de vanskeligst stillede og yderligere udtømmer de Muligheder, der endnu maatte være til Stede for Anvendelse af Statsmidler til effektiv Støtte for det nødstedte Landbrug.

ad II. *Mindretallet* erkender fuldt ud, at Fiskerierhvervet er økonomisk vanske-

ligt stillet, og at mange Fiskere paa Grund af Indtægternes Svigten vil have meget vanskeligt ved at fremskaffe Midler til Anskaffelse af fornødne Fiskeredskaber.

Mindretallet vilde derfor kunne tiltræde, at der ydes de i Lovforslaget omhandlede Fiskere den foreslaaede Hjælp til Redskabers Tilvejebringelse, om end man maa betvivle, at den valgte Form for Hjælpens Uddeling til Enkeltmand og det dermed følgende ret ringe Beløb i Forhold til mange Fiskeredskabers Pris, som tilflyder den enkelte, er en hensigtsmæssig, til Formaalet svarende Form for Støtte.

Mindretallet har ved Lovforslagets første Behandling og i Udvalget rejst Spørgsmaalet om Muligheden af at yde en sikkert haardt tiltrængt Hjælp til Partsfiskere.

Disse har i Vinteren 1931—32 for det store Flertals Vedkommende været udelukket fra at faa Hjælp i Henhold til Loven om midlertidig Hjælp til arbejdsløse af 19. Oktober 1931 (se Socialministeriets Cirkulære af 28. November 1931), og Fiskerierhvervets stærkt vigende Indtægter som Følge af Prisfald og svigtende Afsætningsmuligheder har utvivlsomt i høj Grad ramt denne ret talrige Klasse af Fiskere.

Fra Dansk Fiskeriforening har Udvalget modtaget et Andragende om Støtte til Partsfiskere, indeholdende en Redegørelse, som Mindretallet i Hovedsagen kan tiltræde. Søfartsministeren har derefter for saa vidt imødekommet Dansk Fiskeriforenings Ønske, som der er stillet Ændringsforslag om, at 100 000 Kr. stilles til Disposition til Understøttelse af Fiskere, der er Familieforsørgere, og som ikke ejer Baad eller Redskab. Mindretallet maa beklage, at dette Understøttelsesbeløb tages fra det Beløb, som er foreslaaet bevilget til Bedring af Fiskeriets Erhvervsmuligheder. Da imidlertid Lovens Ikrafttræden ved et af Ministeren stillet Ændringsforslag er gjort afhængig af Gennemførelsen af Lovforslag, som det Parti, Mindretallet repræsenterer, maa modsætte sig, nemlig Forslag til Lov om ekstraordinære Foranstaltninger i Anledning af Landbrugskrisen og Lov om forlænget Krisehjælp til arbejdsløse, er der saaledes opstillet